



Наукові перспективи
Видавнича група

ISSN 2786-5274 (Print)
DOI:10.52058/2786-5274-2025-9(49)

*Ми йдемо за Того, чому
немає чини в усьому світі –
за Батьківщиною.*
О. Довженко



Наукові інновації та передові технології

СЕРІЯ "УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ"

СЕРІЯ "ПРАВО"

СЕРІЯ "ЕКОНОМІКА"

СЕРІЯ "ПСИХОЛОГІЯ"

СЕРІЯ "ПЕДАГОГІКА"



№ 9(49) 2025



ISSN 2786-5274 Print

УДК 001.32:1 /3/(477)(02)

DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-9\(49\)](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-9(49))

**«Наукові інновації та передові технології» (Серія «Управління та адміністрування»,
Серія «Право», Серія «Економіка», Серія «Психологія», Серія «Педагогіка»):
журнал. 2025. № 9(49) 2025. С. 2141**

*Рекомендовано до друку Президією Всеукраїнської Асамблеї докторів наук з державного управління
(Рішення від 08.09.2025, № 4/9-25)*

*Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації:
серія КВ № 24962-14902Р від 13.09.2021 р.*

*Журнал видається за наукової підтримки: Інституту філософії та соціології Національної Академії Наук
Азербайджану (Баку, Азербайджан), громадської організації «Асоціація науковців України», громадської організації
«Християнська академія педагогічних наук України» та громадської організації «Всеукраїнська асоціація педагогів і
психологів з духовно-морального виховання».*



**Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 30.11.2021 № 1290
журналу присвоєно категорію "Б" із права**

**Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 01.02.2022 № 89
журналу присвоєно категорію "Б" із педагогіки**

**Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 07.04.2022 № 320 журналу
присвоєно категорію "Б" із економіки та державного управління**

**Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 20.06.2023 № 768 журналу
присвоєно категорію "Б" зі спеціальностей 073 - менеджмент, 076 - підприємництво та
торгівля, 015 - професійна освіта**

**Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 23.08.2023 № 1035 журналу
присвоєно категорію "Б" зі спеціальності 053 - психологія**



*Наукове видання включено до міжнародної наукометричної бази
Index Copernicus, міжнародної пошукової системи Google Scholar та до
міжнародної наукометричної бази даних Research Bible.*

*Журнал заснований з метою розвитку вітчизняного наукового потенціалу у галузях державного управління,
права, економіки, психології, педагогіки та його інтеграції у світовий науковий простір, шляхом оприлюднення
результатів наукових досліджень.*

Головний редактор:



Романенко Євген Олександрович — доктор наук з державного управління, професор, Заслужений юрист України, полковник Центрального науково-дослідного інституту Збройних Сил України, Президент громадської наукової організації «Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління» (Київ, Україна)





- Костолович М.І.** 1884
МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ ТРАНСВЕРСАЛЬНИХ НАВИЧОК ТА НАСКРІЗНИХ УМІНЬ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ГЕОГРАФІЇ
- Кубявка М.Б., Рижиков В.С.** 1898
СИСТЕМНИЙ ПІДХІД У ПРОЕКТУВАННІ ПСИХО-ЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МОБІЛІЗОВАНИХ ВІЙСЬКОВО-СЛУЖБОВЦІВ ДО ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ В БОЙОВИХ УМОВАХ ЗА ПРИЗНАЧЕННЯМ
- Лі Цзюньтан** 1907
КРИТЕРІЇ СФОРМОВАНOSTІ ОСНОВ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНІХ ЕЛЕКТРОТЕХНІКІВ
- Логвиненко В.М.** 1919
ЗНАЧЕННЯ ФІЛОСОФІЇ І МЕТОДОЛОГІЇ НАУКИ В КОНТЕКСТ ФОРМУВАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
- Магілевський В.В., Рідей Н.М.** 1927
ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДО ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ У СФЕРІ РАДІОТЕЛЕКОМУНІКАЦІЇ
- Мудрик Д.П.** 1946
СЛІД-ПІДХІД ЯК ПЕДАГОГІЧНА ІННОВАЦІЯ У ВИКЛАДАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ
- Орос І.В., Богайчук Л.Р., Малік О.В.** 1958
СУЧАСНА СИНЕРГЕТИКА МЕТОДУ ТА РЕЗУЛЬТАТУ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ХГФ: ПОСІДНАННЯ ПРИНЦИПІВ ТРАДИЦІЙНОЇ ТА КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРАФІКИ
- Пархоменко В.А., Гавриленко А.П.** 1970
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ГРОМАДЯНСЬКОГО ВИХОВАННЯ ТА КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ У 10 КЛАСІ
- Паска Т.В., Стинська В.В., Басараб Н.Я.** 1984
РОЛЬ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У ЦИФРОВОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗАКЛАДІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ



УДК 37.013.73

[https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-9\(49\)-1919-1926](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-9(49)-1919-1926)

Логвиненко Вікторія Михайлівна кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри соціальної роботи, управління та суспільних наук, Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, м. Львів, <https://orcid.org/0000-0001-9273-1983>

ЗНАЧЕННЯ ФІЛОСОФІЇ І МЕТОДОЛОГІЇ НАУКИ В КОНТЕКСТ ФОРМУВАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Анотація. У статті досліджується роль філософії і методології науки у формуванні академічної доброчесності здобувачів вищої освіти, зокрема майбутніх науковців. Академічна доброчесність розглядається не лише як набір формальних правил, а як глибоко усвідомлена етична норма, що є необхідною умовою легітимності та якості наукового пізнання. Наголошено, що хоча плагіат є загальновизнаним порушенням, більш приховані форми – такі як методологічна фальсифікація – становлять серйозні труднощі для виявлення та запобігання.

У дослідженні підкреслюється важливість філософської та методологічної компетентності, яка дозволяє здобувачам вищої освіти критично оцінювати наукові підходи та уникати маніпулятивних або псевдонаукових практик. Стверджується, що формування морально відповідального дослідника потребує не лише технічної компетентності, а й епістемологічної свідомості, етичної рефлексії та здатності розрізняти об'єктивне знання від суб'єктивних упереджень. Особливу увагу приділено етапу підготовки докторів філософії, коли формується наукова ідентичність та світогляд дослідника. Інтеграція філософії науки в освітні програми пропонується як стратегічний інструмент для розвитку методологічної дисципліни, критичного мислення та етичної відповідальності. Через вивчення онтологічних, гносеологічних та аксіологічних засад науки здобувачі спонукаються сприймати академічну доброчесність не як зовнішню вимогу, а як особисту та професійну цінність. У підсумку обґрунтовано необхідність комплексного підходу до академічної етики, де філософія і методологія науки виступають не лише запобіжниками наукових порушень, а й каталізаторами розвитку гідної, орієнтованої на істину дослідницької культури. У майбутніх дослідженнях ми вважаємо перспективним вивчення міждисциплінарних підходів, що сприятимуть інтеграції академічної доброчесності в наукову культуру здобувачів вищої освіти.

Ключові слова: академічна доброчесність, філософія науки, методологічна компетентність, науковий світогляд.





Lohvynenko Viktoriia Mykhailivna PhD in Philosophy, Associate Professor, Associate Professor at the Department of Social Work, Management and Social Sciences, Lviv State University of Life Safety, Lviv, <https://orcid.org/0000-0001-9273-1983>

THE VALUE OF PHILOSOPHY AND THE METHODOLOGY OF SCIENCE IN THE CONTEXT OF DEVELOPING ACADEMIC INTEGRITY AMONG HIGHER EDUCATION STUDENTS

Abstract. This article examines the role of philosophy and methodology of science in fostering academic integrity among students in higher education, especially those preparing for research careers. Academic integrity is presented not merely as a regulatory framework but as a deeply internalized ethical commitment that underpins the legitimacy and quality of scientific inquiry. It is emphasized that while plagiarism is a widely acknowledged violation, more subtle and concealed forms – such as methodological falsification – pose significant challenges to identification and prevention. The study underscores the importance of philosophical and methodological competence in enabling students to critically evaluate the validity of scientific approaches and to resist manipulative or pseudoscientific practices. It argues that the development of a morally responsible researcher requires not only technical skills but also epistemological awareness, ethical reflection, and the ability to distinguish objective knowledge from subjective bias. Particular attention is given to the formative stage of PhD training, during which the researcher's identity and scientific worldview are shaped. The integration of philosophy of science into academic curricula is proposed as a strategic tool for cultivating methodological discipline, critical thinking, and ethical responsibility. Through engagement with the ontological, epistemological, and axiological foundations of science, students are encouraged to perceive academic integrity not as an external obligation but as a personal and professional value. Ultimately, the article advocates for a holistic approach to academic ethics, where philosophy and methodology of science serve not only as safeguards against misconduct but also as catalysts for building a dignified, truth-oriented research culture. In future research, we consider it promising to explore interdisciplinary approaches that facilitate the integration of academic integrity into the scholarly culture of higher education students.

Keywords: academic integrity, philosophy of science, methodological competence, scientific worldview

Постановка проблеми. Сьогодні питання академічної доброчесності набуває все більшої актуальності та системно інтегрується в освітній процес. Як зазначають Т. Конівіцька та М. Кусій, в багатьох закладах вищої освіти ця тема не лише порушується на теоретичному рівні, а й активно опрацьовується через практичні механізми впровадження. Зокрема, для здобувачів освіти різних рівнів





розроблені навчальні дисципліни, присвячені академічній доброчесності. Ці курси включено до навчальних планів як обов'язкові або вибіркові компоненти, що дозволяє не лише ознайомити здобувачів з основними принципами доброчесності, а й закріпити їх у практиці навчання та досліджень. Таким чином, академічна доброчесність розглядається не як формальна вимога, а як важливий елемент академічної культури, що формує відповідальне, етичне та прозоре освітнє середовище [5]. Дослідження згаданих авторів підтверджує, що українські заклади вищої освіти поступово переходять до системного і глибокого впровадження принципів доброчесності, що є важливим кроком у розвитку якісної освіти.

Варто зазначити, що будучи частиною академічної культури, академічна доброчесність не є ізольованим поняттям і має бути інтегрована в кожен етап освітнього процесу. На нашу думку вона тісно пов'язана з філософським осмисленням науки та її методологічним забезпеченням, що особливо актуально для здобувачів другого та третього рівнів вищої освіти, які мають володіти дослідницькими компетентностями. Розкриттю потенціалу філософії і методології науки в контексті формування академічної доброчесності і буде присвячена ця стаття.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні публікації свідчать про тісний взаємозв'язок між філософсько-методологічними засадами науки та етичними принципами академічної діяльності. У своїх дослідженнях з питань філософії і методології науки, такі науковці як І. Андрощук, Г. Васянович, Ю. Данько, І. Добронравова, Л. Дротянко, О. Гапченко, О. Гончарова, А. Кадикало, І. Карівець, А. Левченко, М. Лищенко, В. Мельник, В. Муштай, С. Орденів, О. Патлайчук, Н. Петрук, В. Петрушенко, Е. Семенюк, З. Стежко, О. Ступак, Н. Шалімова, В. Штанько та ін. розглядають фундаментальні засади наукового пізнання, його епістемологічні межі, логіко-методологічні принципи та етичні імперативи, що визначають доброчесність і відповідальність дослідника тощо. Особливу увагу вони приділяють критичному аналізу методів наукового дослідження, ролі філософських концептів у формуванні наукової картини світу, а також взаємозв'язку між академічною культурою, моральними нормами та якістю освітнього процесу.

Зазначимо, що сучасна вища освіта переживає трансформацію: цифровізація, використання штучного інтелекту, дистанційне навчання, зміна форматів оцінювання. В таких умовах ризику порушення доброчесності зростають, а отже – потрібні нові методологічні підходи до її забезпечення.

Метою статті є обґрунтування значущості філософії і методології науки як чинника формування академічної доброчесності здобувачів вищої освіти.

Виклад основного матеріалу. Важливість дотримання академічної доброчесності в сфері освіти та науки є безсумнівною та законодавчо закріпленою в нашій державі. Закон України «Про освіту» визначає академічну доброчесність як «сукупність етичних принципів та визначених законом правил,





якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень» [6]. Забезпечення академічної доброчесності серед здобувачів освіти, педагогічних, науково-педагогічних та наукових працівників передбачає дотримання низки норм і вимог, які регламентуються на законодавчому рівні. Частина з них є універсальною – наприклад, «посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей» чи «дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права» [6]. Водночас існують і специфічні вимоги, що залежать від виконуваної ролі в академічному середовищі. Так, для здобувачів вищої освіти I-II рівнів це може бути чесне виконання завдань та іспитів, для здобувачів II-III рівнів вищої освіти, підготовка яких неодмінно передбачає дослідницьку складову, – забезпечення достовірної інформації про застосовані методики, точності у висвітленні отриманих результатів досліджень, а для науково-педагогічних працівників – об'єктивність оцінювання, етичне керівництво дослідженнями тощо [6]. Тож формування академічної доброчесності має відповідати тим ролям, які виконуватимуть учасники академічного процесу і мати випереджувальний характер.

Ведучи мову про академічну доброчесність в науковій діяльності, то вона, враховуючи загальні характеристики, передбачає вияв особливого (одиночного), і тим самим розширює розуміння доброчесності [3, с. 54]. Звісно, основою наукової культури є неприйнятність плагіату, адже самостійність передбачає чесне цитування та осмислену інтерпретацію: «науковець має повне право користуватися результатами досліджень попередників та сучасників, висловлювати критичну думку стосовно тих чи інших положень, ідей, підходів тощо. Водночас його запозичення мають певну межу, а це означає, що він не має права привласнювати чужі ідеї» [3, с. 54]. Важливо також усвідомлювати особисту відповідальність за результати досліджень. Пошук істини вимагає зосередженості, методологічної дисципліни та внутрішнього етичного контролю. Скромність, наполегливість і здатність до саморефлексії формують професійну гідність дослідника та його повагу до наукової спільноти [3, с. 54-55]. Становлення таких рис є ключовим для формування морально відповідального науковця, адже, як наголошують Е. Семенюк та В. Мельник: «сенс праці вченого полягає в пошуку істини і забезпеченні того, щоб вона служила людям. Це ті провідні морально-етичні мотиви, якими завжди має керуватися науковець» [7, с. 335].

Разом з тим, слід звернути увагу на перешкоди у досягненні істинного наукового результату, що ведуть до порушення академічної доброчесності в царині наукової діяльності. Дослідник може допуститись наукових помилок, як ненавмисного так і умисного характеру. Ненавмисні помилки виникають через поєднання відносної та абсолютної істини; несвідоме перебільшення суб'єктивного у пізнанні; недбалість або неуважність; технічні неточності;



обмеженість наукового кругозору; мовні бар'єри; світоглядну упередженість; фанатичну віру у власну концепцію тощо. Такі помилки мають гносеологічну та методологічну природу. Натомість умисні помилки є свідомим перекрученням істини, що має моральне підґрунтя; науковець, який свідомо фальсифікує дані, фактично перестає бути вченим [7].

Власне фальсифікацію, як форму порушення академічної доброчесності, дослідники трактують як латентну, попри позитивні тенденції у протидії явним формам порушення академічної доброчесності, зокрема плагіату, виявлення прихованих проявів недоброчесності у сфері наукових досліджень залишається недостатньо ефективним [8].

Зупинимося на характеристиці фальсифікацій більш детально. Загалом, фальсифікація, як прояв недоброчесності в академічному середовищі, може мати різний характер. Е. Семенюк та В. Мельник, описуючи фальсифікацію наукових результатів, зазначають, що вона охоплює свідоме викривлення даних спостережень, експериментів, вимірювань, а також фактів, зафіксованих у лабораторних журналах, протоколах випробувань чи наукових публікаціях. Це може стосуватися різних форм представлення знань - графіків, схем, таблиць, формул, рівнянь, фотографій, малюнків тощо. Несумлінний дослідник здатен маніпулювати координатами графіків, статистичними показниками або візуальними деталями зображень тощо [7, с. 339].

З. Стежко, Н. Шалімова та І. Андрощук зосереджуються на аналізі методологічної фальсифікації. Цей авторський колектив, розглядаючи зловживання у сфері методології наукового пізнання, констатує, що свідоме використання хибних методологічних засад з метою підтвердження попередньо сформульованої гіпотези є особливо складним для ідентифікації та доведення. У таких випадках дослідник може свідомо ігнорувати принципи науковості, надаючи перевагу ірраціональним формам аргументації, що суперечать логіці раціонального мислення. Нерідко замість системного застосування методології як цілісного комплексу принципів, спостерігається еkleктичне поєднання теоретичних положень. У крайніх випадках дослідницька діяльність здійснюється в межах так званого методологічного анархізму, що передбачає відсутність чітких обмежень – принцип «усе дозволено». Зазначені прояви методологічної недоброчесності мають спільну ознаку - порушення науковості як епістемологічного принципу. Замість об'єктивного пошуку істини, дослідник апелює до суб'єктивних переконань, а відносність наукової істини замінюється догматичною абсолютизацією власних висновків. Доведення таких порушень як форм академічної недоброчесності є надзвичайно складним і потребує глибокого методологічного аналізу [8, с. 10].

У контексті окреслених труднощів щодо ідентифікації прихованих форм академічної недоброчесності, зокрема методологічної фальсифікації, особливої актуальності набуває формування академічної доброчесності науковця, яке необхідно здійснити на етапі підготовки майбутніх докторів філософії.





Саме в цей період відбувається становлення дослідника як самостійного суб'єкта наукової діяльності, здатного не лише до продукування нових ідей, проведення оригінальних досліджень та участі в наукових дискусіях, а й до критичної рефлексії щодо методологічної обґрунтованості власних наукових позицій. Це має забезпечити від продукування досліджень, які лише імітують науковий підхід і не відповідають критеріям науковості.

В цьому контексті важливо забезпечити методологічну грамотність здобувачів, що передбачає здатність розрізняти науково обґрунтовані підходи від маніпулятивних або еклектичних схем, які можуть слугувати інструментами методологічної фальсифікації. З огляду на складність доведення таких порушень, необхідним є системне включення до освітнього процесу дисциплін, що формують філософсько-методологічну культуру дослідника. Так, А. Бержанір трактує методологічну культуру як ключовий чинник формування філософсько-осмисленого наукового мислення, яке передбачає не лише сукупність знань про методи дослідження, а охоплює здатність до рефлексії, критичного аналізу, філософського осмислення наукових проблем і етичного самоконтролю. Методологічна культура є не просто інструментом дослідницької діяльності, а внутрішнім регулятором наукової поведінки, що забезпечує відповідальність, прозорість і доброчесність у процесі створення знання. Саме методологічна культура, сформована через філософське осмислення науки, міждисциплінарний підхід і розвиток рефлексивного мислення, створює умови для внутрішньої мотивації діяти доброчесно, а не лише під зовнішнім контролем. Тож формування всебічного наукового світогляду, активізація та якісне удосконалення дослідницької діяльності, на думку А. Бержаніра, стають реальними лише за умови опори на світоглядні й методологічні засади, закладені у філософській традиції [1]. Такий підхід дозволить майбутнім науковцям не лише опанувати техніку дослідження, а й усвідомити епістемологічні засади науковості, уникати догматизації власних висновків та зберігати об'єктивність у пошуку істини. Одним із прикладів практичного втілення такого підходу можна назвати навчальне видання «Сучасна філософія науки: теми і проблеми» підготоване авторами І. Карівцем та А. Кадикалом. Вчені пропонують концептуально виважене і методологічно структуроване осмислення ключових проблем філософії науки, орієнтоване на формування світоглядної, етичної та методологічної культури аспірантів. Автори акцентують увагу на проблемі демаркації між наукою, ненаукою та псевдонаукою, характеризують вимоги до наукової теорії, що є фундаментальним питанням для розуміння критеріїв науковості та захисту академічного середовища від маніпулятивних практик. Також у виданні порушуються питання онтологічного статусу наукових теорій, що дозволяє аспірантам осмислити різні епістемологічні позиції щодо істинності та репрезентативності знання. Аналіз наукового пояснення, об'єктивності та методу сприяє глибшому розумінню логіки наукового мислення, структури аргументації та принципів побудови дослідницьких програм тощо [4].



Окрім цього, освітньо-наукові програми мають бути спрямовані не лише на засвоєння знань та формування методологічної культури, а й на формування етичної відповідальності за достовірність і прозорість наукових результатів, що має убезпечити науковця від спокуси вчинити недоброчесно, особливо в ситуаціях коли процедура виявлення порушення доброчесності немає чітких алгоритмів або є вельми складною. Власне, методологічний і філософський аналіз допомагає переосмислити доброчесність як внутрішню цінність, а не зовнішню вимогу. Цьому має сприяти, як наголошує Г. Васянович, вивчення філософії науки, навчальний курс якої має передбачати осмислення онтологічних, гносеологічних та аксіологічних основ наукового пізнання, що спонукатиме до роздумів про моральну відповідальність за результати власних досліджень. Осягаючи світоглядні засади науки та опанувавши методологічний інструментарій для аналізу реальності, здобувачі зможуть формувати логічні дослідницькі стратегії та об'єктивні висновки. Філософія науки також сприяє етичному осмисленню життєвих суперечностей, реконструкції людського досвіду через наукову інтерпретацію, а аналіз цінностей допомагає сформувати морально відповідальне ставлення до науки [2, с. 26-48].

Також, у своїй праці Е. Семенюк та В. Мельник акцентують на усвідомленому ставленні дослідника до пошуку істини та аналізу причин наукових помилок. Вивчення дисциплін з предметного поля філософії і методології науки, на думку названих авторів, має передбачати розкриття проблематики недоброчесної поведінки у сфері науки, балансу між особистими інтересами науковця, інтересами наукової спільноти та суспільства загалом; розгляд соціальної відповідальності ученого, етики взаємин між наставником і учнем у межах наукової школи, моральні виклики, пов'язані з авторством і співавторством, а також значення патріотичної позиції дослідника у контексті національного розвитку науки [7, с. 329-352].

Таким чином, філософія і методологія науки відіграють вагомий роль у становленні академічної доброчесності, оскільки поглиблюють розуміння сутності наукового пізнання, його етичних основ і критичного ставлення до знання. Як навчальна дисципліна, філософія і методологія науки не лише окреслює концептуальні межі наукової діяльності, а й стимулює осмислення методів, підходів і ціннісних орієнтирів, що лежать в її основі. Етична рефлексія, яку вона формує, допомагає здобувачам вищої освіти сприймати академічну доброчесність не як зовнішню вимогу, а як глибоко усвідомлену професійну норму.

Висновки. Отже, викладені підходи демонструють, що філософія і методологія науки є не лише теоретичним підґрунтям освітньої діяльності, а й дієвим інструментом формування академічної доброчесності, що забезпечує якість і легітимність наукових результатів. В подальших дослідженнях вважаємо перспективним вивчення міждисциплінарних підходів, які сприяють інтеграції академічної доброчесності в наукову культуру здобувачів вищої освіти.





Література:

1. Бержанір А. Формування філософсько-методологічної культури майбутніх докторів філософії. *Соціальна робота та соціальна освіта*. 2021, № 2 (7). С. 299-308.
2. Васянович Г. П. Філософія науки: навчальний посібник. Львів: ФОП Корпан Б. І., 2024. 196 с.
3. Етика та академічна доброчесність в освіті й науці: навчальний посібник / уклад. Васянович Г. П., Логвиненко В. М., Костишин Е. І. Львів: ФОП Корпан Б. І., 2023. 126 с.
4. Карівець І., Кадикало А. Сучасна філософія науки: теми й проблеми: навчальний посібник. Львів: Новий світ -2000. 2024. 141 с.
5. Конівіцька Т. Я., Кусій М. І. Академічна доброчесність в освітньо-науковому просторі: питання реалізації. *Інноваційна педагогіка*. 2022. Вип. 49(2). С. 144-148.
6. Про освіту: Закон України № 2145-VIII від 5 вересня 2017 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
7. Семенюк Е, Мельник В. Філософія сучасної науки і техніки : підручник / Вид. 3-тє, випр. та допов. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2017. 364 с.
8. Стежко З, Шалімова Н, Андрощук І. Академічна доброчесність у вищій освіті: прояви та мотиваційні чинники. *Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського*. 2022. Вип. 3 (140). С. 7-16.

References

1. Berzhanir, A. (2021). Formuvannia filosofsko-metodolohichnoi kultury maibutnikh doktoriv filosofii [Development of philosophical and methodological culture of future Doctors of Philosophy]. *Sotsialna robota ta sotsialna osvita*, 2(7), 299–308. [in Ukrainian]
2. Vasyanovych, H. P. (2024). *Filosofiiia nauky* [Philosophy of science]. Lviv: FOP Korpan B. I. [in Ukrainian]
3. Vasyanovych, H. P., Lohvynenko, V. M., & Kostyshyn, E. I. (Eds.). (2023). *Etyka ta akademichna dobrochesnist v osviti y nautsi* [Ethics and academic integrity in education and science]. Lviv: FOP Korpan B. I. [in Ukrainian]
4. Karivets, I., & Kadykalo, A. (2024). *Suchasna filosofiiia nauky: temy y problemy* [Modern philosophy of science: Topics and problems]. Lviv: Novyi Svit – 2000. [in Ukrainian]
5. Konivitska, T. Ya., & Kusii, M. I. (2022). Akademichna dobrochesnist v osvitho-naukovomu prostori: pytannia realizatsii [Academic integrity in the educational and scientific area: Issues of Implementation]. *Innovatsiina pedahohika*, 49(2), 144–148. [in Ukrainian]
6. . Verkhovna Rada Ukrainy (2017). Pro osvitu: Zakon Ukrainy № 2145-VIII vid 5 veresnia 2017 r (2017) [On Education: Law of Ukraine No. 2145-VIII of September 5, 2017]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> [in Ukrainian]
7. Semeniuk, E., & Melnyk, V. (2017). *Filosofiiia suchasnoi nauky i tekhniki* [Philosophy of modern science and technology]. Lviv: LNU imeni Ivana Franka. [in Ukrainian]
8. Stezhko, Z., Shalimova, N., & Androshchuk, I. (2022). Akademichna dobrochesnist u vyshchii osviti: proiavy ta motyvatsiini chynnyky [Academic integrity in higher education: Manifestations and motivational factors]. *Naukovyi visnyk Pivdennoukrainskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni K. D. Ushynskoho*, 3(140), 7–16. [in Ukrainian]